

## ХРОНОЛОГІЯ ОЙКОНІМІВ ВІННИЧЧИНИ З ХРИСТІЯНСЬКИМИ ІМЕНАМИ В ОСНОВАХ

У статті досліджується кількісна характеристика та хронологія назв населених пунктів Східного Поділля з християнськими іменами в основах. Подано антропоніми християнського походження, від яких утворено ойконіми досліджуваного типу.

Ключові слова: антропонім, населений пункт, ойконім, основа, особова назва, християнське ім'я.

Ойконімна система Вінниччини (Східного Поділля) почала формуватися ще в давньоукраїнський період, про що говорить як словотвірна структура топонімів, виявлених нами на території названого краю, так і семантика їх базових назв. Саме тому значна частина назв населених пунктів Східного Поділля первісно могли бути назвами родів, нащадків або підданих певних осіб або ще назвами родин, а лише згодом ставали назвами тих поселень, де вони жили. Варто зазначити, що до прийняття християнства наші предки в Київській Русі використовували імена слов'янського походження і лише зрідка, як пишуть М. Худаш і М. Демчук, вживалися запозичені неслов'янські особові власні імена типу *Олег* зі сканд. *Helgi* [4, 14]. Оскільки у давній період вибір імені був вільний, то, як стверджує І. Трійняк [3, 5], батьки могли називати своїх дітей як хотіли.

З прийняттям у Київській Русі християнства, слов'янські імена витісняються церковними, однак повністю з ужитку не виходять. Дослідниця української актової мови XIV-XV ст. Л. Гумецька стверджує, що в період XIV-XV ст. церковні імена дедалі більше витісняють давні слов'янські, оскільки останні не ввійшли в церковні святці [1, 18]. Незважаючи на поширеність церковних імен у досліджуваний період, як пише Л. Гумецька, одна й та сама особа могла бути носієм і церковної, і слов'янської власної назви [1, 28]. Також дослідниця зазначає, що в документах XIV-XV ст. невелику групу становлять особові імена чужомовного походження – литовсько-прусського, гер-

манського, тюркського, польського та ін. [1, 28-30]. Вище згадані вчені М. Худаш і М. Демчук стверджують, що в давньоруський період, коли церковно-християнські імена стали панівними, слов'янські автохтонні власні назви поступово витіснилися на другий план ідентифікації і в основному почали виконувати роль прізвиськ. Крім того, починаючи з XIV ст., на Україні почали з'являтися іноземні відантропонімі ойконіми з католицькими, лютеранськими чи литовськими іменами в основах [4, 14]. М. Демчук у монографії „Слов'янські автохтонні особові власні імена в побуті українців XIV-XVII ст.” також вказує на паралельне вживання в досліджуваній період слов'янських автохтонних імен і церковно-християнських [2, 19], наголошуючи на тому, що перевага надавалася слов'янським автохтонним іменам як єдиновживаним в побуті населення [2, 20]. Подібної думки дотримується І. Трійняк, говорячи, що старі ймення (тобто слов'янські) до XVIII ст. вживалися разом із канонічними; людина водночас могла називатися і *Іваном*, і *Вовком*, *Марією* й *Микушею* [3, 6].

Як слов'янські, так і християнські власні назви послужили твірними основами для творення багатьох назв населених пунктів. До таких ойконімів належать назви на зразок: *Бабин*, *Біївці*, *Біликівці*, *Бухни*, *Вороновичі*, *Дашківці*, *Качанівка*, *Комарів*, *Любашівка*, *Марківка*, *Павлівка*, *Попівці*, *Соколинці*, *Тараски*, *Хижинці* та ін.

Уже в XIV-XVII ст., як пише М. Демчук, основним елементом ідентифікації особи на Україні були церковно-християнські імена [2, 32], які „давались новонародженим дітям при здійсненні хрещення по святцям або церковному календарю” [2, 144]. І хоча з прийняттям християнства слов'янські автохтонні власні назви виконують функцію додаткових імен або прізвиськ, однак в побуті, зазначає дослідниця, майже до кінця XVII ст. церковно-християнські імена не вживалися, або ж приховувалися [2, 144]. Відповідно, назви поселень, основи яких мотивуються антропонімами названого типу, засвідчені писемними джерелами значно пізніше, ніж назви поселень зі слов'янськими автохтонними іменами.

Потрапивши на східнослов'янську територію, християнські імена пристосовувалися до фонетичних та морфологічних норм тієї чи іншої мови. Поряд з повною (офіційною) формою хрис-

тиянського імені виникли різні структурно-словотвірні варіанти останніх: усічені, усічено-суфіксальні, суфіксальні. Тому велика кількість християнських власних назв мають декілька варіантів одного і того ж імені: с. *Іванів* < ОН *Іван*, с. *Іванківці* < ОН *Іванко*, с. *Івашківці* < ОН *Івашко*; с. *Василівка* < ОН *Василь*, с. *Васильківці* < ОН *Василько*, с. *Васютинці* < ОН *Васюта*; с. *Гавришівка* < ОН *Гавриш* (варіант імені *Гаврило*); с. *Гриненки* < ОН *Гриненко* (варіант імені *Григорій*); с. *Дашківці* < ОН *Дашко* (варіант імені *Данило*); с. *Дохно* < ОН *Данило* [Тр., 99]; с. *Ільківка* < ОН *Ілько* (варіант імені *Ілля*); с. *Калинівка* < ОН *Калина* [Тр., 163]; с. *Кинашів* < *Кинаш* < ОН *Конон* [Тр., 179]; с. *Леськове* < ОН *Олександр* [Тр., 261]; с. *Маркуші* < ОН *Марко* [Тр., 216]; с. *Петрані* < ОН *Петрань* (варіант імені *Петро*) та ін.

Як бачимо, і офіційний варіант церковно-християнської власної назви, і його інваріанти (скорочене, розмовне, пестливе, зневажливе тощо) могли стати твірною основою для назви населеного пункту. Це пояснюється, насамперед, впливами церкви, документів, розмовної спихії, територіальних умов, католицької церкви [3, с. 7].

Назви населених пунктів з християнськими іменами в основах принагідно аналізувалися у регіональних та ареальних дослідженнях багатьох вітчизняних учених (роботи Ю. Карпенка, Є. Черняхівської, О. Стрижака, І. Лободи, Д. Бучка, Я. Пури, М. Худаша, М. Демчук, М. Торчинського, М. Габорака, В. Котович, В. Шульгача, О. Купчинського, З. Купчинської, Л. Радьо, І. Царалунги та ін.).

Об'єктом свого дослідження ми обрали назви населених пунктів Східного Поділля з християнськими іменами в основах, які становлять більше 20 % від усіх ойконімів досліджуваного регіону.

Метою статті є дослідити кількісну характеристику та хронологічну дистрибуцію назв населених пунктів Східного Поділля з християнськими іменами в основах, а також визначити антропоніми, від яких утворено ойконіми досліджуваного типу.

На Вінниччині протягом XIV-XX ст. нами виявлено 404 ойконіми з християнськими іменами в основах. Вперше назви населених пунктів аналізованого типу на досліджуваній території згадуються, починаючи з XIV ст.: *Микулинці* (Мыкулинцы, 1388 р. [Под., 65]) < ОН *Микула* < *Микола* [Тр., 230]; *Ориничі* (Орыничи, 1388 р. [Под., 65]) < *Орина* [Тр., 274]; усього дві назви.

Варто зазначити, що, починаючи із XV ст., число ойконімів Вінниччини з християнськими іменами в основах постійно зростає (табл. 1).

**Таблиця 1. Кількість ойконімів Східного Поділля з християнськими іменами в основах за століттями**  
(стосовно до усіх ойконімів цього регіону)

Століття	XIV	XV	XVI	XVII	XVIII	XIX	XX
К-сть назв	2	21	49	110	168	252	393
%	0,49	5,19	12,1	27,2	41,5	62,3	97,2

Так, у XV ст. на досліджуваній території нами виявлено уже 21 ойконім з християнськими іменами в основах: *Борків* (Борків, 1431 р. [Отам., 45]) < ОН *Борка* < *Борис* [Тр., 52]; *Василівці* (Василевцы, 1498 р. [Груш., 35]) < ОН *Василь*; *Даши́в* (Дашевъ, 1418 р. [Под., 39]) < ОН *Даи́* < *Данило* [Тр., 100]; *Зяньківці* (Зяньковцы, 1493 р. [Груш., 56]) < ОН *Зянько* < *Зенон* [Тр., 138]; *Іванівці* (Ивановцы, 1431 р. [Молч., 386]) < ОН *Іван*; *Ксаверівка* (Ксаверывка, 1431 р. [Отам., 65]) < ОН *Ксавер* < *Ксаверій* [Тр., 184]; *Митки* (Мытки, 1493 р. [Груш., 189]) < ОН *Митко* < *Дмитро* [Тр., 107]; *Петрані* (Петрани, 1438 р. [Груш., 49]) < ОН *Петрань* < *Петро* [Тр., 293] та ін.

Ойконім *Микулинці* зберігся з попереднього століття, інші – першофіксації XV ст.; назва населеного пункту *Ориничі* згадується вдруге в документах XVI ст. Думаємо, що названий ойконім існував і у XV ст., але через відсутність джерельного матеріалу у нас не було відомостей про нього.

XVI ст. репрезентується уже 49 назвами населених пунктів з християнськими іменами в основах, виявлених нами на території Вінниччини. Першофіксаціями серед них є: *Демидівка* (Демидівці, 1530 р. [От., 66]) < ОН *Демид*; *Іванів* (Яново, 1552 р. [Арх.ЮЗР 7/II, 52]) < ОН *Іван* (первісно - *Ян*); *Івча* (Іовче, 1565 р. [Арх.ЮЗР 7/II, 100]) < ОН *Івко* < ОН *Іов* [Тр., 154]; *Іллінці* (Ілинці, 1545 р. [Отам., 73]) < ОН *Ілля*; *Кузьминці* (Кузминцы, 1506 р. [Груш., 57]) < ОН *Кузьма*; *Маньківці* (Mankowcze, 1520 р. [Арх.ЮЗР 8/I, 48]) < ОН *Манько* < *Мануїл* [Тр., 209]; *Павлівка* (Павлівка, 1570 р. [Отам., 35]) < ОН *Павло*; *Супрунів* (Супруновъ, 1552 р. [Молч., 335]) < ОН *Супрун* (*Сопрон*) [Тр., 345]; *Уланів* (Ulanow miasteczko [Арх.ЮЗР 7/II, 163]) < ОН *Улан* < *Улян* [Тр., 367]; *Яцківці* (Яцковці, 1545 р. [Отам., 73]) < ОН *Яцько* <

*Яків* [Тр., 413] та ін.; усього 28 назв. Ойконім *Василівці* у документах XVI ст. фіксується як давно зникле [Груш., 36].

Порівняно з попереднім століттям, у XVII ст. значно збільшилася кількість ойконімів з християнськими іменами в основах – їх уже 110 назв. Уперше фіксуються у доступних нам джерелах такі назви поселень: *Андрушівка* (Андрушовка, 1634 р. [Арх.ЮЗР 1/VI, 676]) < ОН *Андруш* < *Андрій* [Тр., 33]; *Богданівка* (Богдановка, 1629 р. [Арх.ЮЗР I/VI, 604]) < ОН *Богдан*; *Василівка* (...z Wasilowki, 1668 р. [Арх.ЮЗР 7/II, 543]) < ОН *Василь*; *Гордіївка* (Gordiwka, 1668 р. [Арх.ЮЗР 7/II, 563]) < ОН *Гордій*; *Гранів* (... w Granowie, 1693 р. [Арх.ЮЗР 2/II, 505]) < ОН *Гран* < *Євграф* [Тр., 492]; *Демківка* (Демковка, 1653 р. [АЮЗР X, 239]) < ОН *Демко* < *Дем'ян* [Тр., 103]; *Дорошівка* (Дирешова, 1662 р. [Крик., 465]) < ОН *Дорош* < *Дорофій* [Тр., 112]; *Іваньки* (...z miasteczka Iwanki, 1668 р. [Арх.ЮЗР 7/II, 558]) < ОН *Іванько* < *Іван* [Тр., 144]; *Карпівка* (Карпівка (Karpowka), 1681 р. [Крик., 469]) < ОН *Карпо*; *Махаринці* (Macharynce, 1618 р. [Żdź XXI, 268]) < ОН \**Махар* < ОН *Макар* [Тр., 205]; *Никифорівці* (...w Nikiforowcach, 1602 р. [Żdź XXI, 442]) < ОН *Никифор*; *Савинці* (Савунці, 1649 р. [Крип., 134]) < ОН *Сава*; *Семки* (Siemki, 1611 р. [Żdź V, 53]) < ОН *Семко* < *Семен* [Тр., 331]; *Талалаївка* (...z Tałalsjowki, 1668 р. [Арх.ЮЗР 7/II, 557]) < ОН *Талалай* < *Фалалій* [Тр., 372] та ін.; усього 64 назва. З попереднього століття збереглося 46 назв поселень. Ойконім *Ориничі*, засвідчений у XVI ст., у XVII ст. нами не виявлений. Назви поселень *Овдиєвичі* < ОН *Овдій* [Тр., 255], *Худоровичі* < ОН *Худор* < *Худіон* [Тр., 404] (згадуються у 1570 р. як зруйновані [Отам., 32]), у документах пізніших століть не фіксуються.

Кількість ойконімів досліджуваного типу у XVIII ст. нараховує 168 одиниць, що становить 41,5% від усіх назв населених пунктів Вінниччини з християнськими іменами в основах, виявлених нами протягом XIV-XX ст. Першофіксаціями цього століття є: *Адамівка* (Adamowka, кін.XVIII ст. [Арх.ЮЗР 5/II, 473]) < ОН *Адам*; *Андріяшівка* (Андрияшовка, 1796 р. [БН, 146]) < ОН *Андріяш* < *Андрій* [Тр., 33]; *Богушівка* (...w Boguszówce [Арх.ЮЗР, 3/III, 73]) < ОН *Богуш* < ОН *Богуслав* [Тр., 51]; *Гнатівка* (Гнатівка, 1796 р. [БН, 255]) < ОН *Гнат*; *Гунька* (Hunka, 1765 р. [Арх.ЮЗР 5/II, 190]) < ОН *Гунько* < *Сергій* [Тр., 335]; *Даньківка* (Даньковка, 1796 р. [БН, 154]) < ОН *Данько* < *Данило*

[Тр., 100]; *Кинашів* (Кинашовъ, 1796 р. [БН, 143]) < ОН *Кинаш* < *Конон* [Тр., 179]; *Левківка* (Левковка, 1796 р. [БН, 149]) < ОН *Левко* < *Лев* [Тр., 190]; *Марківці* (Markowce, XVIII ст. [Арх.ЮЗР 1/IV, 556]) < ОН *Марко*; *Михайлин* (Михайлин, 1796 р. [БН, 159]) < ОН *Михайлин*; *Пархомівка* (Пархомовка, 1796 р. [БН, 161]) < ОН *Пархом*; *Семенівка* (Семенівка, 1796 р. [БН, 61]) < ОН *Семен*; *Талалаї* (Talałaj, 1765-1791 рр. [Арх.ЮЗР 5/II, с. 377]) < ОН *Талалай* < ОН *Фалалій* [Тр., с. 372]; *Терешки* (Терешки, XVIII ст. [Груш. д., с. 351]) < ОН *Терешко* < *Терентій* [Тр., 358]; *Якубівка* (Якубовка, 1796 р. [БН, 150]) < ОН *Якуб* [Тр., 415] та ін., усього 59 назв. Варто зазначити, що ойконім *Демидовичі* (1643 р. [Сел.РУ, 1569-1647, 474]), виявлений нами у попередньому столітті, у XVIII ст. не зберігся.

У XIX ст. спостерігаємо збільшення кількості назв поселень Східного Поділля з християнськими іменами в основах – їх 252 назви. Пояснюється це насамперед наявністю максимально повних списків назв населених пунктів. Першофіксаціями цього століття є наступні назви: *Анютине* (Анютина, 1893 р. [Гульдм., 11]) < ОН *Анюта* < *Анна* (*Ганна*) [81]; *Антонопіль* (Антонопіль, 1861 р. [Сел.РУ 1850-1861 рр., 403]) – складна назва, утвор. від ОН *Антон* і апел. *поль* (лат. *polis* „місто”); *Вахнівка* (Вахновцы, 1893 р. [Гульдм., 58]) < ОН *Вахно* < *Іван* [Тр., с. 144]; *Гнатків* (Игнатковъ, 1893 р. [Гульдм., 177]) < ОН *Гнатко* (Ігнатко) < *Гнат* [Тр., 90-91]; *Гонорівка* (Гоноровка, 1893 р. [Гульдм., 102]) < ОН *Гонор* [Тр., 91]; *Дмитренки* (Дмитренки, 1893 р. [Гульдм., 134]) < ОН *Дмитренко* < *Дмитро* [Тр., 107]; *Ельжбитівка* (Ельжбетовка, 1893 р. [Гульдм., 146]) < Ельжбета < ОН *Єлизавета* [Тр., 494]; *Іракліївка* (Ираклиевка, 1893 р. [Гульдм., 180]) < ОН *Іраклій* [Тр., 156]; *Йосипівці* (Юзвинъ хуторъ (ст.н. Юзвенці), 1893 р. [Гульдм., 569]) < ОН *Йосип*; *Калинівка* (Калиновка, 1893 р. [Гульдм., 185]) < ОН *Калина* [Тр., 163]; *Катеринівка* (Катеринівка, 1847 р. [Сел.РУ 1826-1849 рр., 427]) < ОН *Катерина*; *Колюхів* (Колюхів, 1839 р. [Сел.РУ 1826-1849 рр., 394]) < ОН *Колюх* < *Микола* [Тр., 229]; *Лаврівка* (Лавровка, 1893 р. [Гульдм., с. 252]) < ОН *Лавро* [Тр., 188]; *Олексіївка* (Алексеевка, 1893 р. [Гульдм., с. 25]) < ОН *Олексій*; *Оляниця* (Оляниця, 1861 р. [Сел.РУ 1850-1861 рр., 314]) – < ОН *Оляна* = *Уляна* [Тр., 368]; *Теклівка* (Теклевка, 1893 р. [Гульдм., 467]) < ОН *Текля*; *Язвинки* (Язвинки, 1893 р. [Гульдм., 573]) < ОН *Язвинко* < *Язя* <

*Ядвіга* [Тр., 487] та ін., усього 84 назв; усі ойконіми, засвідчені у документах попереднього століття, збереглися й у ХІХ ст. Починаючи з ХІХ ст., характерним явищем для ойконімії Вінниччини стає творення складних назв поселень з християнськими іменами в основах типу: *Велика Стратіївка/Мала Стратіївка* (утвор. від ОН *Стратій* < *Стратон* [Тр., 352] і дифер. члена, який вказує на розмір), *Мала Киріївка* (утвор. від ОН *Кирій* [Тр., 175]), *Шура-Копіївська, Шура-Мітлинецька* (утвор. від ОН *Шура* < *Олександр* [Тр., 262] і диференційного члена, який вказує на місце розташування поселення).

У ХХ ст. значно зросла кількість назв населених пунктів Східного Поділля з християнськими іменами в основах. У документах ХХ ст. на досліджуваній території нами виявлено 399 ойконімів названого типу. Новими серед них є: *Абрамович* (1947 р. [АТП 1947, 35]) < ОН *Абрам* < *Аврам* [Тр., 18]; *Аристівка* (194 р. [АТП 1947, 16]) < ОН *Арист* [Тр., 41]; *Борисівка* (1947 р. [АТП 1947, 18]) < ОН *Борис*; *Вікентіївка* (1947 р. [АТП 1947, 23]) < ОН *Вікентій* [Тр., 66]; *Вікторівка* (1947 р. [АТП 1947, 31]) < ОН *Віктор*; *Володимирівка* (Володимирка, 1947 р. [АТП 1947, 26]) < ОН *Володимир*; *Ганнівка* (1947 р. [АТП 1947, 30]) < ОН *Ганна*; *Костюківка* (1947 р. [АТП 1947, с. 15]) < ОН *Костюк* < *Костянтин* [Тр., 183]; *Матяшівка* (1969 р. [АТП 1969, с. 30]) < ОН *Матяш* < *Матвій* [Тр., 221]; *Ольгине* (с-ще радгоспу „Ольгине”, 1947 р. [АТП 1947, 39]) < ОН *Ольга*; *Панасівка* (1947 р. [АТП 1947, 18]) < ОН *Панас*; *Саши* (Саши, 1906 р. [Свед., 36]) < ОН *Саши* < *Олександр* [Тр., 263]; *Сидориха* (1947 р. [АТП 1947, 39]) < ОН *Сидор* < *Сидір* [Тр., с. 336]; *Теклинівка* (1947 р. [АТП 1947, 23]) < ОН *Теклина* < *Текля* [Тр., 356]; *Шиманівка* (Шимановка, 1906 р. [Свед., 35]) < ОН *Шиман* / *Шимон* < *Симон* [Тр., 507] та ін., усього 147 назв. Усі ойконіми, виявлені нами у писемних джерелах попереднього століття, збереглися і у ХХ ст.

Отже, загальна кількість назв населених пунктів Вінниччини з християнськими іменами в основах зростає протягом усього досліджуваного періоду. Відповідно також зростає число першофіксацій протягом ХІV-ХХ ст., хоча у ХVІІІ ст. простежується тенденція до їх спаду. Найбільша кількість нових назв населених пунктів Східного Поділля з християнськими іменами в основах засвідчена у ХХ ст. (табл. 2), оскільки ойконімія назва-

ного краю вже добре представлена в джерельних матеріалах, а топонімів, які б не збереглися з попереднього століття, немає.

**Таблиця 2. Кількість новозасвідчених та збережених з попередніх століть ойконімів Східного Поділля з християнськими іменами в основах**

<b>Століття</b>	<b>Новозасвідчені ойконіми</b>	<b>%</b>	<b>Ойконіми, збережені з попередніх століть</b>	<b>%</b>
<i>XIV</i>	2	100	-	-
<i>XV</i>	19	90,4	2	100
<i>XVI</i>	28	57,1	21	100
<i>XVII</i>	64	58,1	46	93,8
<i>XVIII</i>	59	35,1	109	99
<i>XIX</i>	84	33,3	168	100
<i>XX</i>	147	36,8	252	100

#### ЛІТЕРАТУРА

1. Гумецька Л. Л. Нарис словотворчої системи української актової мови XIV-XVст. /Л. Л. Гумецька.– К.:В-во АНУРСР,1958.–298с.
2. Демчук М. О. Словянські автохтонні особові імена в побуті українців XIV-XVIIIст. /М. О. Демчук.–К.: Наук. думка,1988.–171 с.
3. Трійняк І. І. Словник українських імен / І. І. Трійняк // [за ред. Железняк І. М.] – К.: Довіра, 2005. – 510 с.
4. Худаш М. Л., Демчук М. О. Походження українських карпатських і прикарпатських назв населених пунктів (відантропонімі утворення) / М.Л.Худаш,М.О.Демчук. –К.:Наук.думка, 1991.–268с.

#### ДЖЕРЕЛА

- Арх.ЮЗР – Архив Юго-Западной России, изд. Временною комиссиею для раз бора древних актов, височайше учрежденною при Киевском военном, Подольском и Волынском генерал-губернаторе. – К., 1859-1914.
- Ч. 5, Т. II: Переписи еврейского населения въ юго-западномъ крае въ 1765-1791 гг. – 1890. – 724 с.
- Ч. 7, Т. II: Акты о заселении Юго-Западной России.– 1886.–II, 85, 647, XII с.
- АТП 1947 – Українська РСР. Адміністративно-територіальний поділ (на 1-е вересня 1946 р.). – К.: Вид-во політ. літ., 1947. – 1064 с.
- АТП 1969 – Українська РСР. Адміністративно-територіальний поділ (на 1 квітня 1967 р. з дод. відомостей про зміни до 1 січня 1969 р.): У 2-х т. – К., 1969.
- Т.1. – 1969. – 541 с.
- АЮЗР – Акты, относящиеся к истории Южной и Западной России. / [собр. и изд. Археограф. комиссиею].– Т.1-15.–С-Пб,1865-1892.



- БН – Петренко О. С. Брацлавське намісництво (90-ті роки XVIII ст.) / О. С. Петренко. – Вінниця, 2001. – 328 с.
- Груш. – Грушевський М. С. Барское староство, исторические очерки: XV-XVIII вв. / М. С. Грушевський. – К., 1894. – 470 с.
- Груш. д. – Грушевський М. С. Дополнительныя главы к изследованию: „Барское староство, исторические очерки” / М. С. Грушевський. – К., 1894. – 56 с.
- Гульдм. – Гульдман В. К. Населённые места Подольской губернии / В. К. Гульдман – К.-Под., 1893. – 636 с.
- Крик. – Крикун М. Г. Кількість і структура поселень Подільського воєводства в першій половині XVII ст. / М. Г. Крикун // Записки НТШ, т. ССХІІІ: Праці історико-філософської секції – Львів, 2002. – С. 374-511.
- Крип. – Крип’якевич І. Адміністративний поділ України (1648-1654 рр.) / І. Крип’якевич // Історичні джерела та їх використання. – 1966. – Вип. I. – С. 123-149.
- Молч. – Молчановский Н. Очерк известий о Подольской земле до 1434 г. / Н. Молчановский. – К., 1885. – 388 с.
- Отам. – Отамановський В. Д. Вінниця в XIV-XVII ст.: Історичне дослідження / В. Д. Отамановський. – Вінниця: Конинен-прим, 1993. – 463 с.
- Под. – Подолия. Историческое описание съ высочайшаго соизволения издано при министерстве внутренних дел П. Н. Батюшковым. – СПб., 1891. – 264 с.
- Свед. – Сведения о населении Подольской губернии в 1906 г. – К.-Под., 1907. – 88 с.
- Сел.РУ 1826-1849 рр. – Селянський рух на Україні (1826-1849 рр.). / [Зб. документів і матеріалів]. – К.: Наук. думка, 1993. – 504 с.
- Сел.РУ 1850-1861 рр. – Селянський рух на Україні (1850-1861 рр.). / [Зб. документів і матеріалів]. – К.: Наук. думка, 1988. – 448 с.
- Тр. – Трійняк І. І. Словник українських імен / І. І. Трійняк; [за ред. Железняк І. М.] – К.: Довіра, 2005. – 510 с.
- Żdz – Źródła dziejowe. – Warszawa, 1889-1911. – Т. V, XVIII, XIX, XX.

#### ПРИЙНЯТІ СКОРОЧЕННЯ

с. – назва поселення  
ОН – особова назва

ст. н. – стара назва  
утвор. – утворено

#### **Liubov Dyka. The Chronology of Vinnytsia Region oikonimivs, which are based on Christian names**

*The article research is based on the characteristics and chronology of Eastern Podillia population centers' names with the Christian names in origin. There was added an antroponomics of Christian's line age, which created ojkonyms of investigated type.*

*Key words: antroponym, population centre, ojkonym, base, proper name, Christian name.*

Стаття надійшла до редакції 3.04.2012 р.